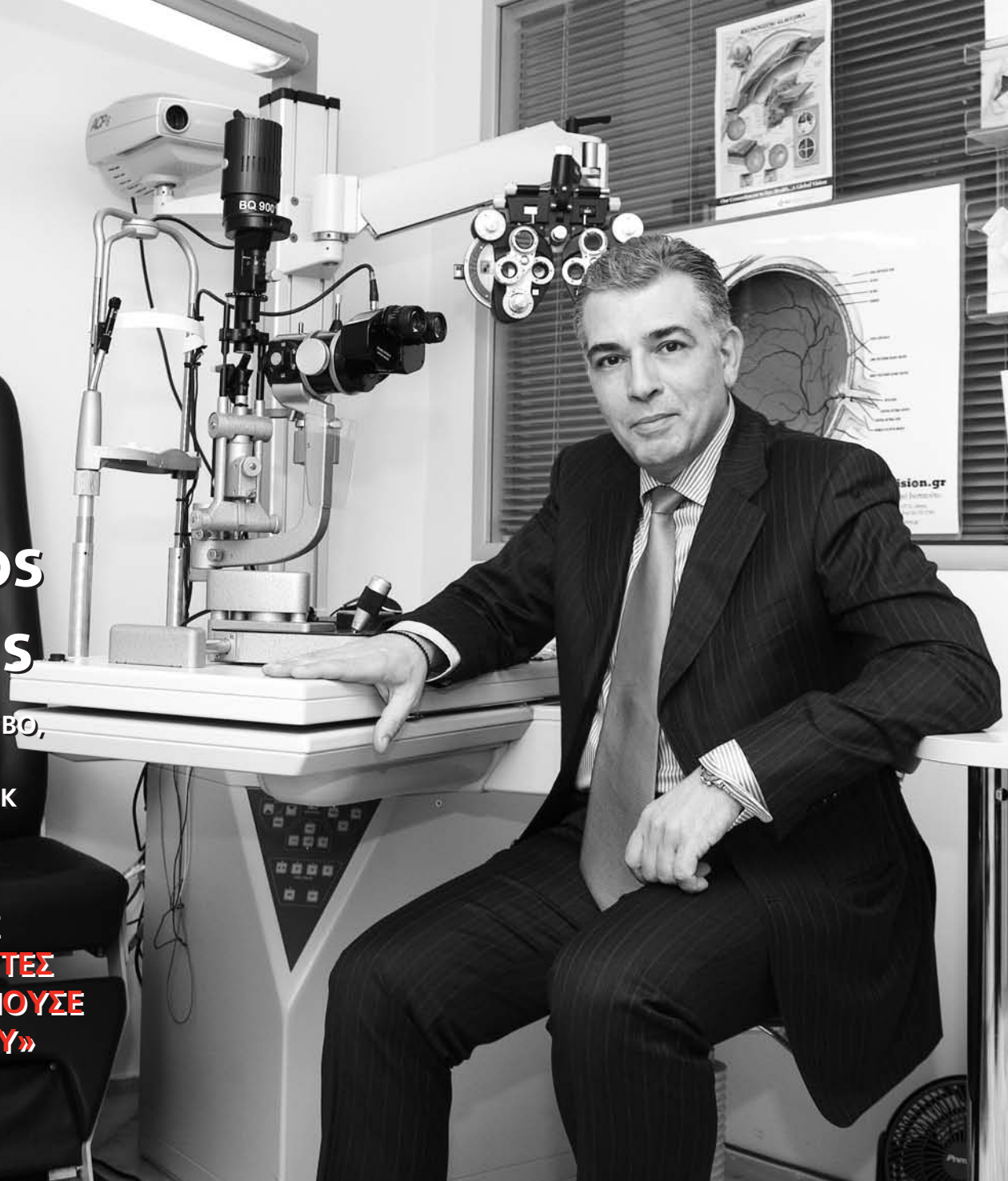

Κωνσταντίνος Καραμπάτσας

Χειρουργός Οφθαλμίατρος, MD, FEBO,
MRCOphth, FRCS - Επ. Καθηγητής,
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Bristol, UK

**«ΣΤΗΝ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΑ
ΚΑΤΕΛΗΞΑ ΓΙΑΤΙ ΑΠΟ ΟΛΕΣ
ΤΙΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ
ΗΤΑΝ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΟΥΣΕ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΤΑ ΘΕΛΩ ΜΟΥ»**

«Προσπαθώ πάντοτε να αντιμετωπίζω τους ασθενείς μου με το ίδιο ενδιαφέρον και την ίδια προσοχή που θα εξέταζα κάποιο μέλος της οικογένειάς μου.»

Ο Κωνσταντίνος Καραμπάσας κατάγεται από τη Λάρισα, αλλά έζησε τα μαθητικά του χρόνια στην Κατερίνη. «Στα πρώτα χρόνια του λυκείου αποφάσισα να ακολουθήσω σπουδές στην Ιατρική. Είχε προηγηθεί η προεπιλογή των θετικών επιστημών, ίσως νομοτελειακά, όντας πάντα σε όλες τις τάξεις του σχολείου μεταξύ των άριστων μαθητών». Σημαντικό ρόλο στην επιλογή του αυτή έπαιξαν δύο θείοι του, που ήταν γιατροί και αποτέλεσαν πρότυπα για αυτόν. «Ο θαυμασμός που είχα πάντα για δύο θείους μου, εξαιρετικοί γιατροί και οι δυο τους, ήταν η αιτία που ακολούθησα την ιατρική επιστήμη. Έβλεπα το σεβασμό που εισέπρατταν στην τοπική κοινωνία για το έργο που επιτελούσαν και την αγάπη του κόσμου στο πρόσωπό τους. Έψαχνα την ευκαιρία να βρεθώ στα ιατρεία τους και με μεγάλο ενδιαφέρον μελετούσα τους ανατομικούς χάρτες που υπήρχαν στις βιβλιοθήκες. Ένας καινούργιος, θαυμαστός κόσμος άρχισε να ξετυλίγεται μπροστά μου και μια καινούργια επιστήμη μου ζητούσε να την ανακαλύψω. Σε καμιά περίπτωση το κριτήριο επιλογής δεν ήταν οικονομικό ή αυτό της εύκολης επαγγελματικής αποκατάστασης».

Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και είχε αποφασίσει από τα πρώτα χρόνια της ιατρικής σχολής ότι θα ακολουθήσει κάποια χειρουργική ειδικότητα. «Στην Οφθαλμολογία κατέληξα γιατί από όλες τις χειρουργικές ειδικότητες ήταν αυτή που ικανοποιούσε περισσότερο τα θέλω μου, συνδυάζοντας μικροχειρουργική δεξιότητα, χρήση τεχνολογίας αιχμής, ποικιλία επεμβάσεων, καινοτομία, άμεσα και ορατά αποτελέσματα, αλλά και συγχρόνως ιατρική διαγνωστική σκέψη,

στο πιο πολύπλοκο (αν και από τα πιο μικρά) όργανο του ανθρώπινου σώματος». Μετά την Ιατρική Σχολή εκπαιδεύτηκε στη Μεγάλη Βρετανία και μάλιστα με υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών, μετά από επιτυχείς εξετάσεις. «Από το 1990 μέχρι το 1997, βρισκόμουν στη Μεγάλη Βρετανία για την βασική ειδίκευση, και στη συνέχεια εξειδίκευση και μετεκπαίδευση στην περίφημη Οφθαλμολογική Πανεπιστημιακή κλινική του Μπρίστολ. Ακολουθώντας πλήρως το αγγλικό πρόγραμμα εκπαίδευσης, εξελίχθηκα στις ανώτερες βαθμίδες του αγγλικού Ε.Σ.Υ. (NHS), ενώ κατείχα πανεπιστημιακή θέση (Clinical Lecturer) στην Ιατρική Σχολή. Το 1997 αναγορεύτηκα Διδάκτορας της Ιατρικής Σχολής του πανεπιστημίου του Bristol, για τις κλινικές μελέτες μου στις μεταμοσχεύσεις κερατοειδούς που έχουν τύχει παγκόσμια αναγνώριση και πληθώρα δημοσιεύσεων. Ήμουν επίσης μέλος της πρώτης παγκοσμίας ομάδας που αντιμετώπισε επιτυχώς την κερατίτιδα από ακανθαμοιβάδα, μία πολύ επικίνδυνη παρασιτική μόλυνση που μπορεί να καταλήξει σε τύφλωση». Ο κ. Καραμπάσας είναι ο μοναδικός Έλληνας οφθαλμίατρος που κατέχει –εκτός του διδακτορικού αγγλικού πανεπιστημίου– όλες τις εξετάσεις των Κολλέγιων των Οφθαλμιάτρων (MRCOphth, London) και Χειρουργών (FRCS, Edinburgh) της Μεγ. Βρετανίας μετά από επιτυχείς εξετάσεις. Είναι επίσης κάτοχος του Ευρωπαϊκού Διπλώματος Αριστείας στην Οφθαλμολογία (EBOD).

Ένα δυσάρεστο οικογενειακό γεγονός ήταν η αφορμή να επιστρέψει στην Ελλάδα. «Πριν από την οριστική (αν και κάπως αναγκαστική λόγω της ξαφνικής απώλειας του πατέρα μου) επιστροφή στην Ελλάδα, μετεκπαιδεύτηκα στην Παιδο-οφθαλμολογία στον Καναδά, στο μεγαλύτερο παιδιατρικό νοσοκομείο του κόσμου το "Hospital for Sick Children", στο Τορόντο». Υπηρέτησε επί 7ετία (2000-2007) ως πανεπιστημιακός από τις θέσεις Λέκτορα και Επίκουρου Καθηγητή στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Λάρισας, θέλοντας να προσφέρει στον τόπο καταγωγής του. «Με ιδιαίτερη προσωπική εργασία και μέσα από πολλά γραφειοκρατικά εμπόδια στήθηκε και λειτούργησε εκ του μηδενός η Οφθαλμολογική κλινική και διεύθυνα

την πρώτη μονάδα μεταμόσχευσης κερατοειδούς στην κεντρική Ελλάδα. Οικογενειακοί λόγοι δεν επέτρεψαν τη συνέχεια της παραμονής στη Λάρισα, οπότε από το 2008 πραγματοποίησα την κάθοδο στην Αθήνα και την ενεργοποίηση μου στον ιδιωτικό τομέα. Τώρα εργάζομαι στο πρότυπο οφθαλμολογικό κέντρο LaserVision ασχολούμενος με όλο το φάσμα της σύγχρονης μικροχειρουργικής του οφθαλμού, εφαρμόζοντας σύγχρονη τεχνολογία και καινοτόμες μεθόδους θεραπείας».

Η μετεκπαίδευσή του στην Αγγλία έπαιξε για αυτόν πολύ σημαντικό ρόλο. «Τα εφόδια της εκπαίδευσης που προήλθαν μέσα από πολύ σκληρή δουλειά και εξετάσεις σε ένα ιδιαίτερα απαιτητικό, συγχρόνως όμως πολύ δίκαιο σύστημα Υγείας, είναι αυτά που με οδηγούν καθημερινά στους δύσκολους δρόμους της Ιατρικής. Οφείλω απέναντη ευγνωμοσύνη στους δασκάλους μου καθηγητές David L. Easty και Stuart D. Cook που με βοήθησαν σε όλα τα στάδια, προσφέροντάς μου απλόχερα τις βαθιές τους γνώσεις στις παθήσεις του κερατοειδούς χιτώνα του οφθαλμού».

Ο κ. Καρμπάτσας προσπαθεί πάντοτε να αντιμετωπίζει τους ασθενείς του με το ίδιο ενδιαφέρον και την ίδια προσοχή που θα εξετάζε κάποιον μέλος της οικογένειάς του. «Αυτό τήρησα, με τιμιότητα και αίσθημα ευθύνης όλα τα χρόνια εργασίας μου σε κρατικά νοσοκομεία, το ίδιο ακολουθώ και τώρα εργαζόμενος ιδιωτικά. Έχοντας την συγκριτική εμπειρία εργασίας σε προηγμένα εθνικά συστήματα υγείας όπως το Βρετανικό και το Καναδικό, αλλά και σε ελληνικά πανεπιστημιακά νοσοκομεία, με λύπη μου παρατηρώ ότι εξακολουθούμε και είμαστε πολύ πίσω ως σύστημα υγείας στο οργανωτικό επίπεδο. Αυτό έχει ως αντίκτυπο τις ενίοτε κακές υπηρεσίες υγείας στον πολίτη. Ενώ το επιστημονικό ιατρικό μας δυναμικό είναι εξαιρετικού επιπέδου, αυτό δεν καταλήγει τελικά στον μέσο πολίτη ως υψηλού επιπέδου υπηρεσία, για μια σειρά από άλλους λόγους που όλοι λίγο πολύ γνωρίζουμε.

Δυστυχώς, τουλάχιστον στη δική μου ειδικότητα ο ιδιωτικός τομέας είναι αυτός που εφαρμόζει (και μάλιστα σε εξαιρετικό επίπεδο) όλες τις τελευταίες τεχνολογικές εξελίξεις. Ο δημόσιος τομέας ακολουθεί ασθμαίνοντας και με πολλά χρόνια καθυστέρηση, πολύ φοβάμαι δε,

ότι τα πράγματα θα χειροτερεύουν με την τωρινή δημοσιοοικονομική κατάσταση της χώρας».

Η καθημερινότητά του είναι δύσκολη και απαιτητική, αλλά γεμάτη προκλήσεις για τον ίδιο. «Με συναρπάζει η ενασχόληση με δύσκολα χειρουργικά περιστατικά, εκεί που εκτός των γνώσεων και των δεξιοτήτων, οι γρήγορες, σωστές αποφάσεις και ενίοτε ο αυτοσχεδιασμός (δηλαδή ο συνδυασμός τέχνης και επιστήμης), δίνουν το εξαιρετικό αποτέλεσμα. Με συγκινεί ιδιαίτερα (ένα συναίσθημα που ακόμη και μετά από εκατοντάδες επιτυχείς μεταμοσχεύσεις κερατοειδούς εξακολουθεί και είναι ισχυρότατο) η στιγμή που ο ασθενής μετά το χειρουργείο ανοίγοντας τα μάτια, βλέπει για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια το φως. Η ηθική ικανοποίηση αυτών των περιστατικών είναι η μεγαλύτερη ανταμοιβή και δεν ανταλλάσσεται με τίποτα. Ως ακαδημαϊκού δασκάλου πάλη, η μεγαλύτερη ικανοποίηση έρχεται μέσα από την αναγνώριση των συναδέλφων, αλλά κυρίως από τον σεβασμό των μαθητών μου που αναγνωρίζουν τη βοήθεια που απλόχερα προσπάθησα να τους δώσω στα πρώτα βήματά τους, όπως κι εμένα κάποτε μου δόθηκε από κάποιους άλλους δασκάλους. Η μετάδοση της γνώσης και η μεταλαμπάδευσή της είναι η παρακαταθήκη που αφήνουμε στις επόμενες γενιές».

Αυτό που ονειρεύεται για το κοντινό μέλλον είναι να δει κάποιες από τις “τρελές επιστημονικές ιδέες” που προκύπτουν μέσα από το καθημερινό brain storming με τους συνεργάτες του να υλοποιούνται και να εφαρμόζονται στην καθημερινή ιατρική πράξη. Εργάζεται πολλές ώρες καθημερινά. «Εργάζομαι 12-14 ώρες την ημέρα. Τώρα πια, η μεγαλύτερη χαλάρωση και ξεκούραση για μένα είναι να αφιερώνω χρόνο με τα μικρά μου δίδυμα παιδιά». Η φιλοσοφία που τον συντροφεύει είναι βασισμένη σε ηθικές αρχές. «Να μην παραβιάζεις ποτέ τις ηθικές αρχές με τις οποίες ανατράφηκες. Οι στίχοι του ποιητή Καβάφη που σε ελεύθερη απόδοση ήνε πως... πολλές φορές στη ζωή το μεγάλο όχι έχει μεγαλύτερη αξία από τα ναι, έστω κι αν γνωρίζεις ότι ίσως ποτέ να μην υπάρξει ανταμοιβή ή αναγνώριση γι' αυτό». 🌱